

KAPITAŁ NARODOWY

**Założenia programowe
Nowej Demokracji TAK**

Część X. Kultura

Szanowni Państwo,

Treści zaprezentowane poniżej są tylko i wyłącznie propozycją – bazą – do szeroko zakrojonej debaty obywatelskiej. Wszystkich zainteresowanych zapraszamy i gorąco zachęcamy do wspólnej dyskusji w naszych mediach społecznościowych.

Dziękuję moim koleżankom i kolegom z partii za profesjonalną pomoc merytoryczną w tworzeniu tego programu. Bez Waszego wsparcia nie byłoby tego wszystkiego.

Życzę miłej lektury.

Z wyrazami szacunku,

Piotr Chmielowski

Przewodniczący partii

Nowa Demokracja TAK

X. KULTURA

Kultura jest dziedziną życia człowieka o charakterze niematerialnym. A jej materialnym wyróżnikiem jest sztuka.

Kulturę można porównać do filozofii, ponieważ jest wszędzie i wywiera wpływ na nasze otoczenie i na nas. Oddziałuje na zmysły, pobudza do myślenia i refleksji. Z założenia ma ubogacać nasze wewnętrzne „ja”.

Celem Nowej Demokracji Tak jest stworzenie takich warunków do tworzenia sztuki i kultury, aby miały one charakter uniwersalny i naturalny. I były bezprzymiotnikowe¹.

Spółeczeństwo i obywatele odnoszą się do kultury i sztuki wyłącznie w kategoriach materialnych. Wszystko, co tworzy kultura i sztuka jest namacalne, bo takie są środki jej przekazu. A relacja między materialnością kultury i sztuki a jej wartością określana jest przez odbiorcę.

Przez wartość rozumiemy tu szerokie spectrum pojęć: wartość edukacyjną, historyczną, dziejową, estetyczną, naukową, finansową. W przypadku tej

¹ Nie interesuje nas kultura narodowa, religijna, socjalistyczna, itp.

ostatniej wartości - finansowej - jest to zależność wynikająca najczęściej z pożądanego posiadania lub doświadczania czegoś wyjątkowego i unikalnego.

Na tej relacji opierają się dalsze rozwiązania, które proponujemy.

Kultura i sztuka ma mieć możliwość i obowiązek uzyskania samowystarczalności finansowej.

Rolą państwa jest stworzenie warunków infrastrukturalnych i zaplecza do jej funkcjonowania, ale to kultura sama ma na siebie „zarobić” poprzez swoją uniwersalność i poziom. Ma być także autonomiczna w relacji do kierunków swojego rozwoju. Zadaniem państwa jest nie wtrącać się do autonomii kultury i sztuki.

Uniwersalność i poziom oferty kulturalnej NOSPR-u nie może ograniczać się tylko i wyłącznie do polskiej muzyki poważnej epoki baroku, lub awangardowych eksperymentów wizualno – dźwiękowych w sztukach wizualnych. Odbiór i jednego i drugiego będzie ograniczony, zatem zagrożona jest autonomia finansowa jednostki. Rolą NOSPR-u jest przygotowanie i dostosowanie oferty programowej szeroko i chętnie akceptowanej przez międzynarodową publiczność, w ilości gwarantującej autonomię finansową.

Rolą państwa jest przygotowanie – wyedukowanie – odbiorców kultury i sztuki.

Kultura i sztuka nie ma w relacji czasu stałej ceny i wartości. Jej wartość zależy tylko i wyłącznie od umowy między stronami – twórcą i odbiorcą.

Sztuka w sensie swojej wartości materialnej przypomina banknot jednodolarowy, którego nie da się zjeść, w niektórych miejscach na świecie nie da się go wymienić, i w zależności od miejsca i czasu posiada różną wartość.

Odbiorca sztuki kupił od twórcy obraz – za 1000 złotych. Obraz ten cieszył oko i przyprawiał właściciela o dumę przez kilkadziesiąt lat. Po jego śmierci, potomkowie postanowili sprzedać obraz. Wystawili go na aukcję i nikt go nie kupił przez rok. Potem obraz został schowany do magazynu, a w końcu wyładował na śmietniku. Pytanie: ile jest wart ten obraz?

Kierunki wsparcia kultury

Dlatego rolą państwa w zakresie kultury i sztuki jest wspieranie zagadnień z nimi związanych w trzech kierunkach:

1. Stworzenia powszechnej dostępności do dóbr kultury;

W tym punkcie nie jest najistotniejsze, aby zbudować kilkadziesiąt nowych muzeów, teatrów, galerii sztuki lub kin. Chodzi o to, żeby reagować na potrzeby społeczeństwa przy użyciu narzędzi i metod powszechnie używanych i tworzących trendy.

Jest realna potrzeba czytelnictwa w narodzie. Część obywateli – tradycjoniści – wybierają książki w swojej formie fizycznej – stąd potrzeba istnienia księgarni. Część obywateli – idąc z duchem czasu, mody i trendów – wybiera nośniki cyfrowe – audiobooki, czytniki, inne.

Rolą państwa, w zakresie promocji czytelnictwa i uniwersalnej oferty kulturalnej, jest umożliwienie dostępności książki w każdej z tych form. Stąd optujemy za stawką zerową VAT-u na książki oraz wspieranie organizacji zajmujących się promocją czytelnictwa.

Miasta w Polsce z reguły utrzymują w ramach swoich budżetów biblioteki miejskie. Wsparcie państwa w zakresie promocji czytelnictwa powinno polegać na: umożliwieniu organizacji spotkań z autorami – poprzez agencję państwową, promocję, informację do jednostek, sfinansowanie spotkania, darmowe wzbogacanie księgozbiorów o nowe pozycje autora.

Natomiast rolą państwa szeroko rozumianego (czyli np. spółek Skarbu Państwa) nie jest wspieranie finansowe tzw. kultury masowej (np. pop-kultury) o charakterze komercyjnym.

Artysta estradowy organizuje przez swoją agencję artystyczną koncert komercyjny. Rolą państwa nie jest finansowe wsparcie tego koncertu. Jego rola powinna ograniczyć się do zapewnienia tantiem, jakie prawnie należą mu się jako twórcy. Pod warunkiem, że ktoś będzie chciał tę twórczość wykorzystywać.

W zakresie swobodnego dostępu do kultury i sztuki, w powiązaniu z promocją twórcy, jest zapewnienie przez państwo dostępności do galerii sztuki, gdzie artyści będą mogli przedstawiać i sprzedawać swoje dzieła, kreując i promując

W mieście powiatowym nie ma państwowej galerii sztuki. Jest za to obywatel – osoba prywatna – która dysponuje dużą nieruchomością i chce ją udostępnić jako galerię sztuki do promocji i sprzedaży dzieł lokalnych twórców. Rolą państwa jest znalezienie sposobu, aby wykorzystać ten potencjał i wypromować twórców i ich dzieła.

swój dorobek artystyczny i wizerunek. Galerie te nie muszą być państwowe – mogą to być podmioty prywatne – ale muszą deklaratywnie wypełniać tę misję.

Praktycznie to samo rozwiązanie można zastosować do innych gałęzi kultury i sztuki – teatrów, kin, oper, ośrodków promocji kultury.

2. Zachowanie i pielęgnowanie historycznych dóbr kultury

Nie można zapominać i ignorować dorobku kultury i sztuki w ujęciu historycznym. Wszystkie narody są obdarzone artefaktami twórczości wcześniejszych pokoleń. Do dóbr kultury, oprócz wartości niematerialnych, wliczane są zabytki, przedmioty historyczne i wyjątkowe (noszące cechy indywidualne i szczególne). W tym zakresie zadaniem państwa jest zachowanie i dbanie o ten dorobek naszych przodków.

Z oczywistych powodów nie jesteśmy w stanie uratować wszystkiego i wszędzie. Dlatego dla każdej inicjatywy musi być podjęta analiza zasadności i „korzyści” historycznej – a konto przyszłych pokoleń.

Bytom, nazywany kiedyś Małym Wiedniem, ze względu na ilość i unikatowość budynków istniejących w układzie urbanistycznym miasta, jest dobrym przykładem tej tezy. Historycznie piękny i unikatowy rynek miasta, z dzisiejszego punktu widzenia niemożliwy do odtworzenia i odrestaurowania. Ilość naleciałości w tkance miejskiej powstałej po okresie jego świetności, jak również stopień dewastacji i zaniedbania istniejących budynków powoduje, że pomysł historycznej rewitalizacji bytomskiego rynku jest zły i niezasadny. Można i należy ratować inne zabytki w Bytomiu, jest ich w bród. Niestety bytomski rynek musi upaść i wstać z „popiołów” w nowej szacie urbanistycznej. Jeżeli to miasto ma przetrwać, musi być opracowana nowa strategia urbanistyczna dla rynku, dla centrum i dla miasta.

W zakres tego punktu wchodzi muzealnictwo – zabezpieczenie i odrestaurowanie artefaktów polskiej i etnicznej kultury. Te dobra muszą przetrwać ze względu na ich edukacyjny i historyczny charakter.

Żeby można było w pełni realizować zadania w tym zakresie, rola państwa nie powinna ograniczać się tylko i wyłącznie do infrastrukturalnego zabezpieczenia muzeów. W strategicznym ujęciu państwo powinno zadbać również o zapewnienie ciągłości wyszkolonej i wykształconej kadry zdolnej do realizacji tych zadań. Dlatego na tym polu niezbędna jest współpraca międzyresortowa.

Oprócz konserwatora zabytków musi być również utworzone stanowisko urbanisty dóbr kultury narodowej, którego zadaniem będzie dbanie o substancję historyczną w szerszym ujęciu.

Stanowisko urbanisty dóbr kultury będzie miało dużą wagę w procesach decyzyjnych nowych inwestycji.

Powodem do dumy może być informacja, że w pewnym niewielkim mieście jest ulica, na której zlokalizowane są trzy zabytkowe budynki, odrestaurowane i zadbane. Ale rzeczywistość jest taka, że te trzy „perłki” są umiejscowione w zaniedbanej i zdewastowanej, niespójnej urbanistycznie tkance. I całość, zamiast wyglądać pięknie i dumnie, budzi raczej wstyd i śmieszność. Rolą urbanisty dóbr kultury będzie pilnowanie aby taka sytuacja nie miała miejsca. Dana okolica ma być spójna urbanistycznie i architektonicznie.

3. Promocja kultury polskiej na świecie

Kultura jest towarem – jej materialny charakter podlega ocenie i pożądanemu – w tym sensie rządzi się prawami ekonomii. Nie jest tajemnicą, że kultura ściśle związana jest z turystyką – przez swoją wyjątkowość i unikalność – są tysiące

miejsc na świecie, które „żyją” z dorobku kultury. W końcu Mona Lisa jest tylko jedna a chcą ją oglądać miliony.

Rolą państwa ma być stworzenie warunków do prezentacji i promocji kultury narodowej za granicami Polski. Nie w celach zarobkowych, ale aby wygenerować zainteresowanie i potrzebę turystyczną obcokrajowca.

Aby w pełni uzmysłwić sobie tę relację, proponujemy przeprowadzić analizę historyczną. W czeskiej Pradze do lat 90-tych XX wieku znajdował się Ośrodek Kultury Polskiej w Pradze. Dlaczego zniknął? Czemu nic nie promuje? Czyżby skończyła się kultura i sztuka w Polsce? Nie. Państwo nie zadbało o to, aby placówka dostosowała się do realiów komercyjnych, które obowiązują w państwach demokratycznych. Nie zrobiono nic aby stworzyć możliwości dystrybucji i promocji dóbr wytworzonych przez polskich artystów, promowania polskiej muzyki, kuchni, miejsc i zabytków. Przy okazji prowadząc punkty biur turystycznych oferujących wycieczki do Polski. Stała praca dla kilkunastu osób, które generowałyby gigantyczny ruch turystyczny do naszego pięknego kraju i jego dorobku.

Takie miejsca powinny funkcjonować w każdej stolicy każdego kraju. Mają być pod kuratelą i opieką polskiej placówki dyplomatycznej. To ambasador powinien składać raporty do Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego o akcjach jakie wykonał w zakresie krzewienia polskiej kultury, ile inicjatyw wsparł swoją obecnością, ile niezależnych podmiotów wykonało swoje zadania w danym kraju (na przykład koncert komercyjny polskiego artysty).

Z analizy, którą przeprowadziliśmy wynika, że praktycznie żadna polska placówka dyplomatyczna nie zajmuje się kompleksowo krzewieniem polskiej kultury. A stojak z ulotkami to nie jest profesjonalne wykonywanie zadań w tym zakresie.

Nic nie powinno stać na przeszkodzie, aby Mennica Polska i Poczta Polska udostępniały odpłatnie swoje kolekcje znaczków pocztowych i monet na zasadach ogólnych przez polskie placówki dyplomatyczne obcokrajowcom (tubylcom). Jakkolwiek śmiesznie to nie zabrzmiało, ale polskie znaczki pocztowe i monety to także nasz narodowy dorobek kulturalny.

Postulujemy, aby na polską kulturę i sztukę w szerokim rozumieniu tych pojęć przeznaczac około 2% PKB, ale nigdy nie mniej niż na obronność.

Wszyscy twórcy i ludzie kultury muszą zostać obowiązkowo objęci składkami i świadczeniami Kapitału Narodowego. Jednak należy pozostawić im dwie drogi rozliczania skarbowego realizacji swoich artystycznych działań.

1. Artysta na działalności gospodarczej lub umowę o pracę – artysta staje się przedsiębiorcą lub pracownikiem etatowym. Rozliczenia według zasad przyjętych dla działalności gospodarczej. Etat – zasady odpowiednio dla etatu.
2. Artysta – wolny zawód – nie rozlicza kosztów i przychodów, a jedynie płaci zryczałtowany podatek od transakcji sprzedaży swojego dzieła, w wysokości 10%. Jest to metoda odliczenia połowy kosztów uzyskania przychodów.

W podobny sposób proponujemy rozliczać środowisko naukowe za ich publikacje i wystąpienia.

Ze względu na to, że kultura i sztuka nie są kwestiami wymiernymi, bardzo trudno ocenić, czy dany artysta reprezentuje wyższy lub niższy poziom twórczości. Dlatego należy wprowadzić stopnie klasyfikujące twórców:

1. Zasłużony Artysta
2. Artysta Narodowy

Będą to honorowe tytuły nadawane przez Prezydenta RP na wniosek kapituły branżowej. Taki tytuł będzie łączył się z dodatkowymi przywilejami uczestnictwa w Kapitale Narodowym².

Obowiązuje samoorganizacja branżowa.

² Artysta uhonorowany tytułem będzie miał uprzywilejowany mnożnik składki Kapitału Narodowego.

Szanowny Czytelniku,

Dziękujemy za zainteresowanie i zapoznanie się z naszymi założeniami programowymi.

Jeżeli chcesz wiedzieć na bieżąco co robimy, napisz do nas na kontakt@nowademokracja.org Dopiszemy Cię do naszego partyjnego newslettera!

Jeżeli uważasz, że wizja i cele Nowej Demokracji Tak mają sens i przewagę nad innymi propozycjami politycznymi, i chcesz abyśmy uparcie pracowali w osiągnięciu ich realizacji, wspomóż nas finansowo.

W tym celu wpłać^{*)} wybraną przez Ciebie kwotę na nasze konto bankowe:

Nazwa banku: Mikołowski Bank Spółdzielczy

nr konta: 67 8436 0003 0000 0026 8255 0001

Odbiorca: Nowa Demokracja – TAK

Ul. Długa 1

43-190 Mikołów

Tytuł przelewu: darowizna na rzecz partii

***) Pamiętaj, że musisz mieć polskie obywatelstwo i musisz podać swoje dane osobowe.**

Jeżeli uważasz, że Twoje poglądy polityczne utożsamiają się z naszymi i czujesz potrzebę zainwestowania swojego czasu i pracy w budowanie nowej, demokratycznej Polski, zapraszamy Cię w nasze szeregi. Wypełnij deklarację członkowską, prześlij do nas, opłać składkę członkowską i działaj z Nami!

WITAMY CIĘ SERDECZNIE !!!

DEKLARACJA WSTĄPIENIA DO PARTII
NOWA DEMOKRACJA TAK

Ja niżej podpisana/y :

* imię/imiona/.....

* nazwisko:.....

*PESEL:.....

*miejsce zamieszkania:.....

telefon/y:.....

* e:mail:.....

Wykształcenie kierunkowe:.....

● wcześniejsza przynależność do partii politycznych: nazwa, miejscowość, okres, funkcja:

.....
.....

● przynależność do organizacji społecznych, stowarzyszeń i innych organizacji rządowych i pozarządowych:.....

.....

Proszę o przyjęcie mnie w poczet członków partii **Nowa Demokracja TAK**.

Oświadczam, że akceptuję założenia, cele oraz Statut i Program Partii **Nowa Demokracja TAK** i nie będę podejmował/a działań sprzecznych z jej celami i założeniami programowymi. Wyrażam zgodę na przetwarzanie moich danych osobowych na potrzeby związane z realizacją celów statutowych partii **Nowa Demokracja TAK**, zgodnie z ustawą z dnia 29 sierpnia 1997r. o ochronie danych osobowych.

data, miejscowość, własnoręczny czytelny podpis

UWAGA: * pola obowiązkowe do wypełnienia

- prosimy wypełnić deklarację czytelnie